

„Εύρίσκεται ἓνα παλαιοτύπων Ἐξομολογητάριον κατ' ἐρωταπόκρισιν κάποιου Νεοφύτου Κυπρίου Ῥοδινοῦ ἐπικαλουμένου καὶ καχοδόξου πόνημα (α) . . . Τώρα δὲ νεωστὶ εὐρών αὐτὸ τὸ Ἐξομολογητάριον τοῦ Ῥοδινοῦ ἓνας ἄνθρωπος μεγάλου ὀνόματος ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐπιγράψας τοῦτο εἰς τὸ ὄνομά του, χωρὶς νὰ καθαρίσῃ ἀπὸ μέσα τὸ καχοδόξον φρόνημα, τὸ ἐτύπωσεν ἐν Βιέννῃ κατὰ τὸ 1787. Κατὰ ἀλήθειαν θαυμάζω καὶ ἀπορῶ, πῶς τόσον ἀπεριέργως τοῦτο ἐποίησεν ὁ εὐλογημένος, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ δὲν ἐπαινέθη ἀπὸ τοὺς πεπαιδευμένους, ὅπου τὸ ἐθεώρησαν. Ὅτι δὲ αὐτὸ εἶναι τὸ ἴδιον τοῦ Ῥοδινοῦ, πλὴν ὀλίγων τινῶν παραλλαγῶν κατὰ τὰς λέξεις, ἃς τὸ παραβάλλῃ ὅποιος ἀγαπᾷ, ὡς καὶ ἡμεῖς τὸ παρεβάλλομεν, καὶ θέλει εὔρη τὸν λόγον μας ἀληθῆ“ (Βλ. Νικοδήμου Ἐξομολογητάριον σελ. 77. Ἐν Βενετίᾳ 1852). 2) Κωμωδίαν, ἐν ἧ περιέγραφε κωμικῶς τὰς ἀγυρτείας μοναχοῦ τινος Αὐξεντίου. 3) Περιγραφὴν τῆς εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος ὁδοιπορίας του. Τὰ δύο ταῦτα πονήματα τοῦ Καλλινίκου ἰδίᾳ χειρὶ γεγραμμένα, εἶδεν ὁ Κούμας ἐν Τεργέστη. (Βλ. Ἱστορ. τόμ. 12 σελ. 734). Ἐν τῷ ΙΕ' τόμῳ τῆς Πανδώρας σελ. 70 ἐξεδόθη ἡ ἐξῆς σημείωσις τοῦ Πατριάρχου Καλλινίκου. „Τὴν Βοσπορομαχίαν ἐπιχειρίσαντος τοῦ σιῶρ Μούμαρς, ἀτελῆ δὲ καταλιπόντος αὐτὴν καὶ οἶον εἰπεῖν ἀνοργάνωτον, ἡμεῖς καὶ εἰς τέλος ἠγάγομεν καὶ ὠργανώσαμεν, ἦτις, ὡς ἐμάθομεν, καὶ τύποις ἐξεδόθη εἰς Λειψίαν ἐπιστασία τοῦ διδασκάλου Κυρ Εὐγενίου Βουλγάρως τῷ 1766 ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεῖτκοπφ“.

σελ. 604. Ἄνδρῆας Ἰωάννου Τυπάλδος, Χῖος (οὐχὶ Κεφα-

(α) Τὸ σύγγραμμα τοῦτο τοῦ Ῥοδινοῦ, οὐ οὔτε ὁ Σάβας οὔτε ὁ Βρετὸς μνείαν ποιεῖται, ἐπιγράφεται οὕτω. Νεοφύτου Ῥοδινοῦ περὶ ἐξομολογήσεως. Βιβλίον πολλὰ ὠφέλιμον διὰ νὰ ἠξεύρῃ κανεὶς νὰ ἐξομολογᾷ· κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν συντεθέν. Romae MDCLXXI.

